

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614026736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Før Adalbert endnu lagde sig til Ro, fik han et Besøg af Casimir. Først kastede denne sig i en Sopha, og sad nogen Tid uden at tale, endelig udbød han: »Mærkede du den Gamles Venlighed mod Emilie?« — »Ja, han er stedse venlig mod hende.« — »Hør! jeg vil betro dig Noget, hvis du kan tie.« — »Nu?« — »Den Gamle er forelsket i Emilie.« — »Umuligt!« raabte Adalbert, og betragtede sin Broder med Forskrækkelse. — »Nu, hvi forfærdes du? Hvad kommer det dig og mig ved, Adalbert?« — »Jeg seer ingen Grund, hvorfor jeg skulde tiltroe min Fader en slig Daarlighed.« — »Grundl der ere Grunde, saa klare som Solen: Han saae bleg ud, da han skulde reise, det var hverken for din eller min Skyld; han behandlede hende, som den fornemste Dame, og dog er hun en faderløs og fattig Pige; han roser hende ved alle Leiligheder; han giver hende Penge og Foræringer, som han dog ellers ikke pleier at kaste bort; hans Aasyn opklares, naar hun kommer, og mørknes, naar hun gaaer, og jeg har overrasket hans Øine, naar han betragtede hende og troede sig ubemærket; i Sandhed med et sligt Udtryk betragter han hverken dig eller mig.« — »Men han taler jo med Foragt om Kiærlighed.« — »Du skal ikke troe ham, thi han har dog ingen Helgen været i sin Tid.« — »Nei, det er umuligt.« raabte igjen Adalbert. — »Hvi tager du dig den Sag saa nær? Du er dog ikke selv forelsket i hende, Adalbert?« — »Jeg? Nei i Sandhed!« — »Saa bliv det heller ikke, min Broder! det er det Bedste baade for dig og for mig — der elsker dig, thi min Fader giver dig aldrig sit Samtykke.« — Dermed trykkede han Adalberts Haand og gik.

»Det er umuligt!« gjentog Adalbert flere Gange for sig selv, men desuagtet følte han en større Uro ved Tanken om, at en slig Lidenskab kunde finde Sted, end han vilde tilstaae sig selv.